

res Arbejde, for at de, der arbejder i Industrien, kan faa en højere Betaling for det tilsvarende Arbejde?

Formanden: Det ærede Medlem Hr. L. D. Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

L. D. Rasmussen: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen udtalte sig med stor Sikkerhed, da han første Gang havde Ordet. Det gjorde derfor et underligt Indtryk, at han forsøgte at retirere, da han blev trængt fra andre Sider. Det ærede Medlem nægtede at have hentydet til, at Arbejdernes Tillidsmænd var Levebrøds-politikere. Han nævnte heller ikke Ordet, men jeg skal sige, hvad det ærede Medlem sagde. Efter at det ærede Medlem havde omtalt vor Virksomhed i Almindelighed indenfor Kommuneledelserne og efter at have berørt vor Agitation, udtalte han: Det er jo en politisk og økonomisk Levevej. Det sagde det ærede Medlem, og jeg troede ærlig talt, at man kunde blive fri for den Slags Ytringer her i Tinget, det er nok, at man skal høre dem ude omkring i Landet.

Det ærede Medlem var inde paa en ganske gal Betragtning, som flere andre ærede Medlemmer ogsaa har været inde paa. Det ærede Medlem nævnte nemlig, at Strømmen gaar fra Land til By paa Grund af de højere Lønninger. Dette er ganske galt. Længe før Lønningerne blev af en blot nogenlunde anstændig Karakter i Byerne, længe før der eksisterede Fagorganisationer, som var i Stand til at hævde Arbejdernes Interesser, gik Strømmen allerede fra Landet og ind til Byerne, fordi Landet ikke kunde give Beskæftigelse til sit eget Fødselsoverskud. Det er Kendsgerningen, og det var dog rart, om man kunde hæfte Opmærksomheden derved. Det var i det hele taget rarest, hvis man kunde komme ind paa den Betragtning, at i Danmark lever Danske, og at de burde kunne leve der alle sammen. Det skulde ikke blot være et enkelt Erhverv, der skulde kunne leve der, alle de andre skulde ogsaa gerne til. Det Spørgsmaal er blevet rejst i Aften og er ikke blevet besvaret, hvor man da egentlig skulde gøre af sit Fødselsoverskud. Landbruget kan bevislig ikke beskæftige det; man advarer imod Industrisamfund, som ikke bliver lykkelige; men hvor skal da de ulykkelige Mennesker hen? Hvor vil Venstre, og hvor vil Regeringen

anbringe dem? Er der noget Land i Verden, der har den Pligt at overtage vort Fødselsoverskud? Der findes intet. Hvor skal de Mennesker da egentlig hen? Det er egentlig det, der er Kærnen i hele det Spørgsmaal, der diskuteres.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rudfeld har Ordet for en kort Bemærkning.

Rudfeld: Overfor det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen vil jeg udtale, at det er muligt, at jeg trænger til et Kursus i en Børnehave; men saa bliver det i hvert Tilfælde ikke med det ærede Medlem som Lærer og slet ikke med det ærede Medlem som Lærer i Statistik. Jeg skal til det ærede Medlems Bemærkninger sige, at det ærede Medlem brugte disse Tal som et Argument for Socialdemokratiets Tilhold ude i Befolkningen. Det ærede Medlem maa jo dog kunne læse, det maa jeg dog kunne forudsætte. (Afbrydelse). Nej, det er maaske en Forudsætning, som ikke en Gang er rigtig. Men naar det ærede Medlem til Slut hævder, at Socialdemokratiet gaar ustandselig fremad, og at Venstre gaar ustandselig tilbage, samtidig med at de nøgne Tal siger, at Venstre er gaaet frem i Stemmatal fra 105 000 i 1913 til 415 000 i 1920, saa maa det ærede Medlem, hvis det ærede Medlem kan læse, kunne forstaa, at dette ikke er Tilbagegang; og hvis det ærede Medlem mener, det er det, saa overlader jeg gerne det ærede Medlem Løgepladsen; jeg leger ikke med.

Vilhelm Rasmussen: Der er en anden Mulighed, og det er den, at De ikke har Begreb om de Ting.

Formanden: En saadan Afbrydelse burde det ærede Medlem ikke komme med.

Vilhelm Rasmussen: Saa burde den ærede Formand passe paa den Form, hvori Medlemmerne taler.

Formanden: Det ærede Medlem bør ikke tilrettevise Formanden.

Jeg skal her afbryde Mødet.

Næste Møde afholdes i Mørgen, Lørdag den 28. Oktober, Kl. 1 med følgende Dagsorden: